

tinget i den af Landstinget vedtagne Skikkelse.

Under Behandlingen i Folketinget er Lovforslaget imidlertid undergaaet følgende 3 Ændringer: I § 1 er der sket den Forandring, at medens tidligere den paa-gældende Bestemmelse uden nogen Begrænsning lød paa, at den, der er skyldig i et Skibssammenstød, hvorved nogens Død forvoldes, skulde give den afdødes Ægtefælle eller Børn Erstatning fastsat enten til en bestemt Sum en Gang for alle eller til en aarlig Understøttelse, er Bestemmelsen nu formuleret saaledes, at Erstatningen altid skal være en bestemt Sum, og hverken denne Erstatning eller Erstatningen for Skade paa Person kan overstige 4200 Kr. Ændringen skyldes et fra Rederkredse fremsat Ønske om, at der maatte blive fastsat et bestemt Maksimumsbeløb, for hvilket Rederen altid ved Forsikring kan dække sig. Det er nu vistnok ogsaa saaledes, at man ved den af Folketinget vedtagne Affattelse vil give Rederen en mere brugelig Vejledning ved hans Forhaandsafgørelse af Omfanget af hans Erstatningspligt, og da Lovforslagets nye Affattelse paa dette Punkt ikke udelukker Tiltrædelse af den afsluttede Konvention, vil Ændringen neppe kunne vække Betænkelighed.

Den anden Ændring skyldes den Omstændighed, at man er blevet opmærksom paa, at der efter den af Landstinget i Fjor vedtagne Ændring i det den Gang forelagte Lovforslags § 2, ikke ved den tilbageblivende Del af denne vilde bevirkes nogensomhelst Forandring i Sølovens § 222, og man har da ment det rigtigst helt at lade § 2 i Lovforslaget fra i Fjor udgaa.

Endelig har Folketinget ønsket, at den i det tidligere Lovforslag foreslaaede Bestemmelse om den, der havde deltaget i en Bjærgning imod et udtrykkeligt og begrundet Forbud fra Førers Side, ændredes saaledes, at man i Stedet for „begrundet“ siger „beføjet“. Man har ment, at Ordet „begrundet“ ikke saa klart vil give, hvad Tanken var, idet dette Ord nærmest maatte betyde det samme som „motiveret“, hvorimod „beføjet“ maatte tolkes som „berettiget“. Man har ment derigennem at faa et lidt klarere Udtryk for Tanken. Det er jo imidlertid kun en Ændring af nærmest redaktionel Karakter.

Endnu skal jeg kun fremhæve, at de fleste vigtige Søfartslande allerede har tiltraadt de to vedtagne Konventioner, der har fremkaldt det foreliggende Lovforslag. Det vil derfor være af væsentlig Interesse for Danmark, om vi ogsaa snart maatte

naa saa vidt, at vi kan ratificere Konventionerne. Dette vil være saa meget ønskeligere, som der, siden Lovforslaget sidst laa paa dette høje Tings Bord, er kommet den ganske vist kun formelle Omstændighed til, at der til Foraaret her i København skal afholdes en international Konference af den internationale Forening, som har givet Stødet netop til de to til Grund liggende Konventioner om Skibes Sammenstød og om Hjælp og Bjærgning til Søs. Ved at vælge København til Konferencens næste Samlingssted, er der vist vort Land en særlig Opmærksomhed, som da ogsaa fra vor Side er blevet honoreret ved paa Finansloven at optage et passende Beløb til Hjælp ved Bestridelsen af Omkostningerne ved Mødet, og det vil derfor være særlig ønskeligt, om Lovforslaget maatte nyde hurtig Fremme, saa at alt kan være i Orden, inden Konferencen træder sammen. Jeg skal tillade mig at anbefale Forslaget paa det bedste.

Birch: Som den højtærede Minister fremhævede, er der ikke foretaget væsentlige Forandringer i det her i Tinget den 20. Maj 1912 vedtagne Forslag om Ændringer i Bestemmelserne om Sammenstød og Bjærgning. Den højtærede Minister har allerede fremhævet de foretagne Ændringer, og jeg skal derfor ikke komme ind paa en Gentagelse af hans Bemærkninger. Jeg vil dog gerne omtale den ene Ændring, Udeladelsen i § 1 af det ene Alternativ, nemlig at der for Skade, tilføjet Person ved Sammenstød, kan gives Erstatning gennem fortløbende Underholdsbidrag i et vist Tidsrum. Der kan kun fastsættes en bestemt Sum engang for alle. Samtidig er der tilføjet, at hverken denne Erstatning eller Erstatning for Skade paa Person kan overstige 4200 Kr. Fra sagkyndig Side er det om disse Ændringer udtalt, at de vel ikke er i absolut Modstrid med eller er absolut uforenelige med den afsluttede Konvention, men at de efter deres eget Indhold er irrationelle, og da der ved deres Vedtagelse vil fremkomme en Forskellighed mellem vor Lovgivning og den svenske og norske Sølov, anses det af det Parti, som jeg her repræsenterer, for noget betænkeligt at gaa ind paa disse Ændringer, saa meget mere som det jo — som ogsaa af den højtærede Minister omtalt — bebudes, at der inden kort Tid her i København skal samles en international Kongres, hvor dette Forhold antagelig vil blive ordnet, saaledes at der fremkommer Overensstemmelse. Lovforslaget vil jo ellers tilstræbe at tilvejebringe